

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Statsminister Poul Schlüters velkomsttale på Det konservative Folkepartis landsrådsmøde lørdag den 28. oktober 1989

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1989

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Statsminister Poul Schlüters velkomsttale på Det konservative
Folkepartis landsrådsmøde lørdag den 28. oktober 1989

Det konservative
folkeparti

OKTOBER 1989

Statsminister Poul Schlüters velkomsttale
på Det konservative folkepartis landsrådsmøde
lørdag den 28. oktober 1989

Fremad
- flere resultater!

Den 28. oktober 1989

Velkommen til landsrådsmøde i Det konservative folkeparti!

Hvor har vi dog alle glædet os - til igen at være 2.200 aktive konservative om at gøre status over dansk politik og at give råd om vort partis mål for Danmark i de kommende år.

Ikke kun vi selv - også den danske offentlighed ser med spænding frem til de drøftelser og konklusioner, der bliver tale om i denne sal de næste to dage.

Hvorfor?

Fordi Det konservative folkeparti i disse år er kernen i dansk politisk liv. Vi er i centret af beslutningsprocessen. Vi er det uundværlige parti. Vi er dem, der skal holde sammen på det hele. Det er svært - men det er ikke kedeligt at være konservativ.

Der har gennem 7 år ikke været nogen hængekøjer til os. Vi vil heller ikke have dem. Det er ikke os. Gennem 7 krævende år som ledende regeringsparti har vi igen været borgerlige stemmer, der arbejder. Nu ser vi fremad - til flere resultater.

I meningsmålingerne det sidste årstid har vi mødt skuffelser. Vi kender grundene og lærer af dem. Vi førte en elendig kampagne forud for EF-valget i juni, og ingen har naturligvis et større ansvar derfor end jeg. Men også de dårlige erfaringer har man lov at blive klogere af.

Vi har ikke været fejlfri.

Men vi har gennem nu mere end 7 år frem for nogen været arbejdshestene i vort lands forvirrede politiske liv. Og arbejdsheste fortjener altså også at komme med på dyrskue - så man kan se, at de er fyldt med kræfter og fortjener at få præmie. Galophestene - og dem er der mange af på Christiansborg - er måske kønnere at se på. Men de løber jo også kun een gang hver uge. Bare rundt og rundt. Og de fleste sætter penge til på dem.

Vi er ikke et parti i krise. Men vi har en tid været nede i en bølgedal. Det er slet ikke så galt, når grundene er til at få øje på, og man er sikker på, at vi kommer op igen. Og det er jeg helt og aldeles overbevist om.

For sagen er nemlig den, at det er Det konservative folkeparti, som har båret og sikret, at Danmark nu har haft borgerlig ledelse gennem hele 7 år. Det har haft sin pris, og den har vi så betalt i en periode, hvor politik i Danmark har været som en vild jungle med jagende tigre, og alles kamp mod alle. Ansvarsløsheden og den partimæssige selvoptagethed har fejret triumfer.

Vi har været partiet, der altid måtte og ville være det mest loyale og hjælpsomme over for de andre, der skulle bære et medansvar. Det kan vi være stolte over - og hvor havde det borgerlige Danmark ellers været henne idag?

Uden især Det konservative folkepartis stærke vilje og indsats havde vi ikke haft borgerlig ledelse i Danmark gennem 7 år. Andre har hjulpet godt til, og det takker vi for.

Men - det ny tidssvarende, rummelige, resultatsøgende og samarbejdsduelige folkeparti, der bygger på konservative værdier, bærer med glæde sin store del af ansvaret for, at et stivnet og bagudrettet Socialdemokrati nu i over 7 år har været henvist til oppositionsbænkene.

Og dér ønsker vi - helt naturligt og oprigtigt - at de skal sidde i 7 år til. Jeg siger det velment og venligt. For det tager da tid at lære at søge indflydelse og samarbejde som oppositionsparti. Vi ved jo, hvad vi taler om - for gennem vort partis 75-årige historie har vi kun været i regering i mindre end 10 år forud for 1982.

Det årstal blev et historisk vendepunkt for det borgerlige Danmark. Gennem hele perioden fra 1924 til 1982 havde Socialdemokratiet næsten monopol på at danne regering i Danmark. De havde førstefødselsretten til regeringsmagten. Det var dengang, man ikke uden humor talte om det kongeligt privilegerede danske Socialdemokrati.

Ind imellem havde vi en borgerlig regering for en kort bemærkning. Men ikke for een eneste af dem lykkedes det at overleve næste ordinære valgdag.

Også i 1982 mente vore socialdemokratiske bekendte, at de trygt kunne give op og smide det hele fra sig - for den ny borgerlige regering blev da nok som altid før blot en døgnflue. Men de ikke-socialistiske partier viste omsider, at vi evnede langsigtet samarbejde og at skabe resultater.

Borgerlig ledelse har nu overlevet - ikke blot een - men hele tre valgdage. Vi vandt ikke så klart, som vi gerne ville. Men vi undgik i al fald at tabe!

Når vi engang skal udskrive næste folketingsvalg, vil det blive helt afgørende for et ikke-socialistisk Danmarks fremtid, at Det konservative folkeparti styrkes. Jeg kan ikke forestille mig, at det borgerlige Danmark kan fastholde regeringsansvaret uden et konservativt folkeparti, der kan påtage sig den fortsatte ledelse.

Nå - den tid den glæde!

Vi har haft to valg i år. Det må være nok. Man skal ikke bede mig om bevidst at satse på, at vi også burde tage et folketingsvalg. Det ville så være det tredje folketingsvalg inden for godt to år.

Jeg er landets statsminister. Det kan nogle ikke lide, og andre kan godt lide det. Det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, at jeg stadig hører til de sidste. Men - at være sit lands statsminister giver en forpligtelse til at varetage landets hele generelle interesser. Det er ikke et overflødigt og helt meningsløst valg, landet har brug for netop nu. Det er flere resultater, som er opgaven.

Et valg nu ville være en falliterklæring for det danske folkestyre. Vi har to gange med mindre end et års mellemrum spurgt vælgerne. Det må være nok. Nu er det de valgte, som må tage sig sammen og få problemerne løst. Et valg ville betyde et politisk ragnarok og kaos og økonomisk utryghed og tab. Partierne ville tale sig endnu længere fra hinanden og problemerne - uanset hvem der blev regering - være nærmest uløselige i lang tid efter valget.

Vi vil hellere gøre arbejdet færdigt. Den første opgave er at sikre finanslovens vedtagelse. Den bliver vedtaget den 14. december. Det kan man roligt indstille sig på. Og så fortsætter arbejdet med de store tilpasninger og moderniseringer af dansk samfundsøkonomi efter nytår.

Jamen - er det da til at holde ud at være mindretalsregering uden eget flertal, som regeringer i de fleste andre lande har. Det er svært, men kun tæt på grænsen til det umulige. Men det er altså vilkårene.

Og det er ikke som med cykelløb for hold. Dér er det som bekendt 3. mand over målstregen, der tæller. I Folketinget skal man have hele holdet samlet over målstregen, før det tæller. Mindst 90 mand m/k. Og det er ikke engang de samme 90 mand hver gang!

Jamen, bliver det så ikke til for lidt konservativ eller borgerlig politik. Joh - ikke så meget, som hvis Det konservative folkeparti havde 90 mandater i stedet for de kun 35. De to regeringer, jeg har haft den ære og det ansvar at lede siden 1982, har ikke manglet modet til det nødvendige - heller ikke det upopulære. Både Firkløverregeringen og KVR regeringen har fremlagt talløse projekter, som, hvis de var fulgt, havde været fuldt ud effektive til at gøre sagen om den berømte afgrund til total forhistorie. Men de fleste gange blev projekterne halvsmadret i Folketinget.

Vi har ikke holdt, og vi vil ikke holde, udsalg. Det har vi også dokumenteret gennem de sidste måneders forhandlinger. Men det er heller ikke opgaven bare at "lukke butikken".

Jeg kender også godt den der med, at vi er blevet tvunget til at føre halvsocialdemokratisk politik. Det er oprigtig talt noget usigeligt vrøvl.

Lad mig nævne nogle eksempler - og der er mange flere:

Det var socialdemokratisk politik at skabe udsigt til underskud i statsfinanserne på 80 mia. Det blev vor opgave at fjerne det.

De devaluerede og devaluerede. Nu har vi i 7 år fastholdt den danske krones værdi.

Deres politik førte til nedlæggelse af 150.000 private jobs i årene op til 1982. Siden er der skabt 170.000 nye stillinger ude i det private erhvervsliv.

Deres kurs førte til en rente på 20-22%. Nu er den halveret.

Inflation på 10-12% om året er nu blevet til under det halve.

Fra 82 har vi haft en årrække med kæmpeinvesteringer, og nu er eksporten i kraftig vækst.

Vi har idag langt mere effektive uddannelses tilbud, mere efteruddannelse og omskoling på arbejdsmarkedet.

Langt flere unge er under praktisk og boglig uddannelse.

De store stigninger i antallet af offentligt ansatte er bragt til ophør.

Der er en bedre balance mellem den samlede offentlige og private sektor.

Det offentliges forbrug udgør ikke længere en stadig stigende andel af vort bruttonationalprodukt - men en faldende part.

Vi fik formueskatten mere end halveret. Det var ikke socialdemokratisk politik. Vi fik sat hovedaktionærbeskatningen ned med 60% til gavn for vækst, ikke mindst i vore talrige små og mellemstore virksomheder. Det var aldrig hændt under S' ledelse.

Vi fik omsider det brud på Danmarks Radios monopol, som Socialdemokratiet i årtier magtede at forhindre.

Vi fik en aftale om fast forbindelse over Storebælt, hvor også allernådigst biler får lov til at køre med over.

Vi skabte den betydelige liberalisering af landsbrugsloven, som Det konservative folkeparti har kæmpet for i mange år.

Vi er kommet i gang med de privatiseringer, som Socialdemokraterne altid har ivret imod.

Kom ikke og sig, at vi har været taburetklæbere - hvis det ellers skal være odiøst.

To gange måtte og skulle en regering med konservativ deltagelse sætte alt på eet bræt. Det var, da vi beslutsomt ud-

skrev folkeafstemning om Danmark og EF, og - overraskende for mange - fik befolkningens klare tilslutning til EF-pakken og Danmarks fulde tilslutning til at sætte fart i det europæiske samarbejde.

Næste gang var, da vi måtte og skulle tage et valg på Danmarks fulde og solidariske medlemskab af NATO. Det var godt, vi også turde og gjorde det.

Det var et paradoks, at det skulle føre til den ændrede regeringsdannelse i fjor. Men det har resulteret i ro og stabilitet omkring Danmarks samarbejde med NATO og med EF.

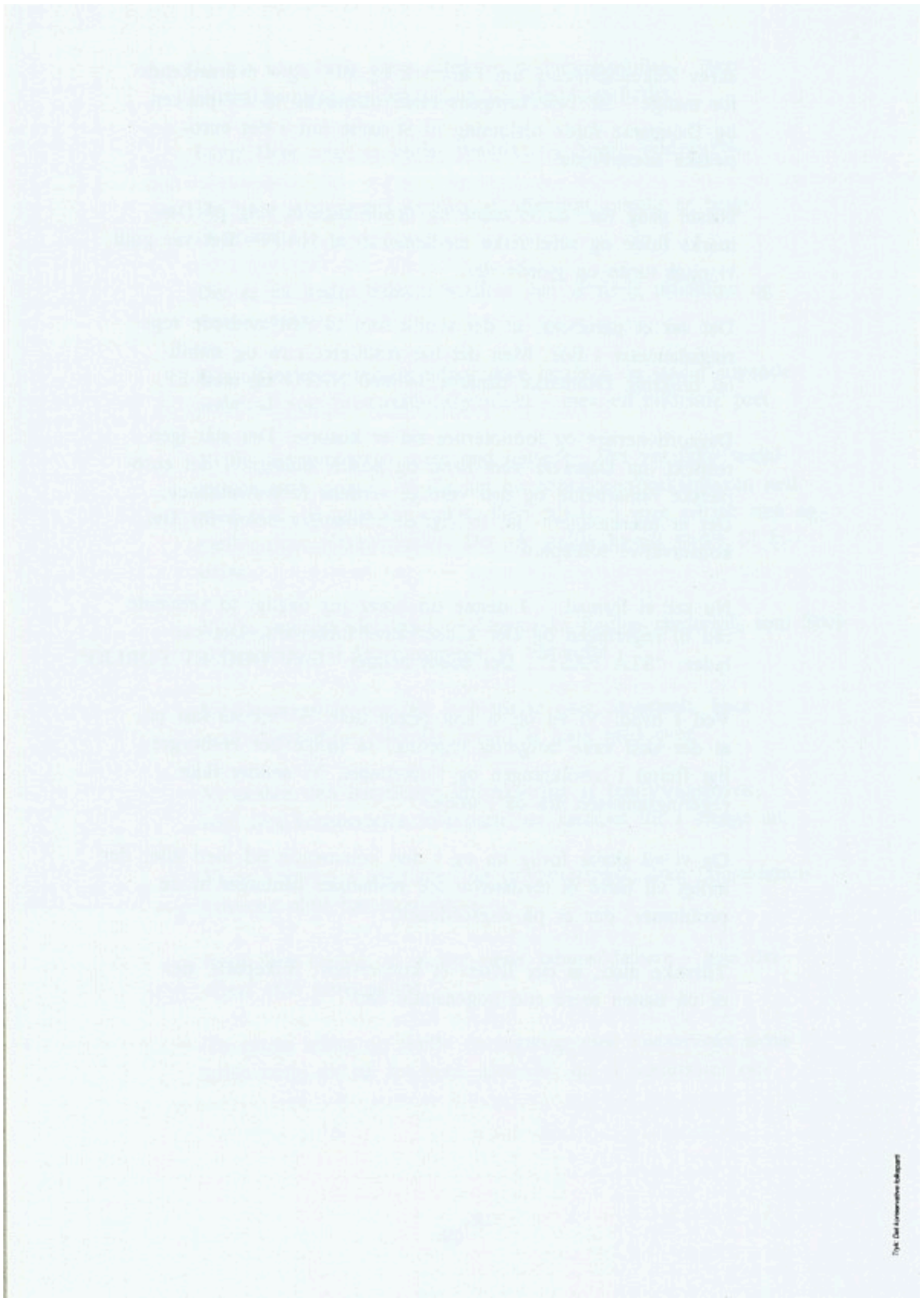
Dagsordenernes og fodnoternes tid er historie. Der står igen respekt om Danmark som loyal og positiv deltager i det europæiske samarbejde og den vestlige verdens forsvarsalliance. Det er mærkesager - ja, livsvigtige holdninger netop for Det konservative folkeparti.

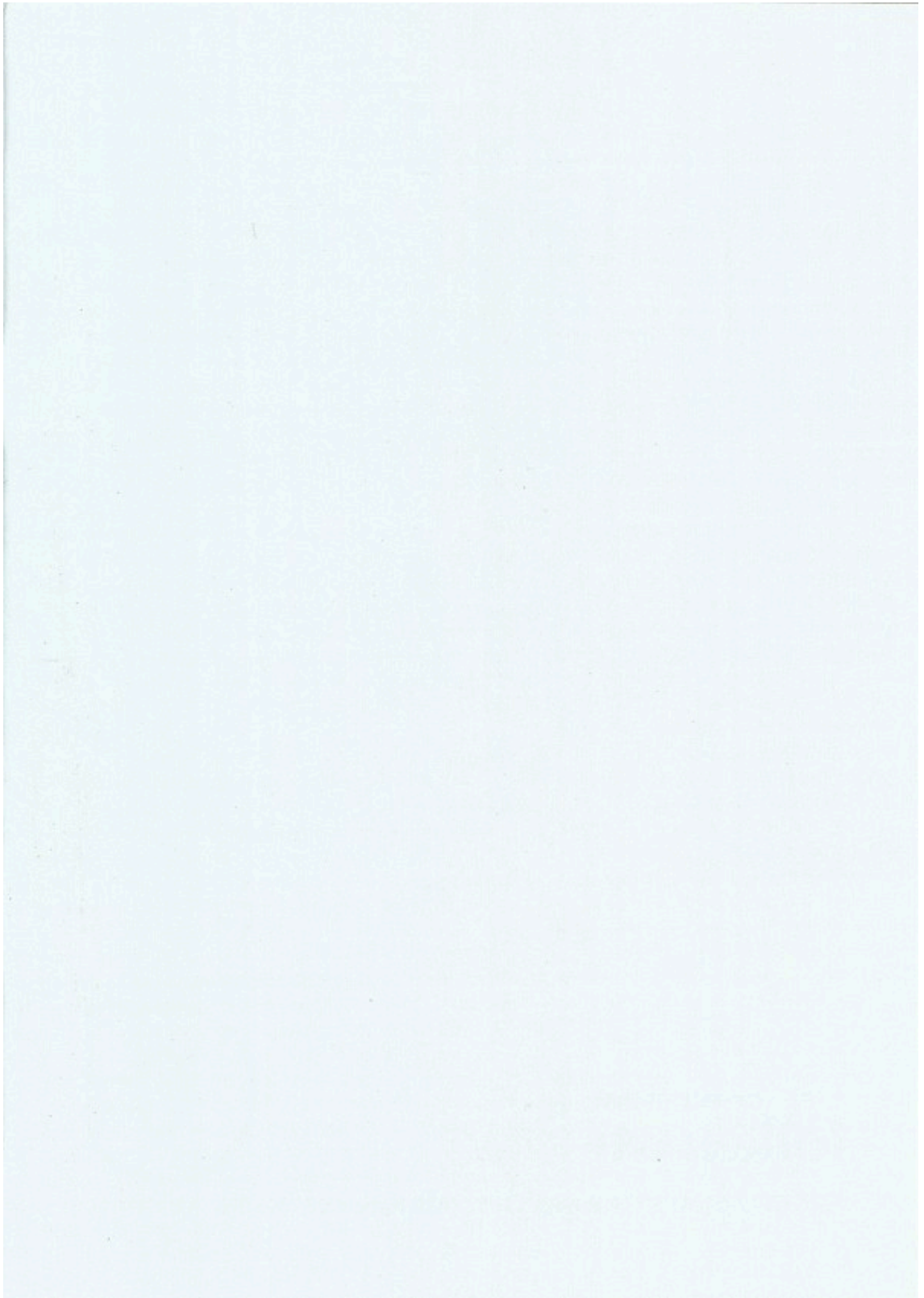
Nu ser vi fremad. - I denne tid hører jeg dagligt to velmente råd til regeringen og Det konservative folkeparti. Det ene lyder: "STÅ FAST". Det andet hedder "LAV DOG ET FORLIG".

Ved I hvad: Vi vil og vi kan begge dele. Vi vil stå fast på, at der skal være borgerlig regering, så længe der er borgerligt flertal i befolkningen og Folketinget. Vi smider ikke regeringsansvaret fra os i utide.

Og vi vil skabe forlig nu og i den kommende tid med alle, der ærligt vil bære et medansvar for realistiske løsninger af de problemer, der er på dagsordenen.

Tillykke med, at der findes et konservativt folkeparti, der er på banen mere end nogensinde før!

Det konservative
folkeparti

Tordenskjoldsgade 21 . Postboks 1515 . 1020 København K . Telf. 33 13 41 40

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk